

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
29 de setembre de 1930

Senyor Ministre de Gràcia i Justícia: cal que intervingueu immediatament

Any I. — Número 27

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

EL FESTIVAL DEL PRES

Ajornament

Hem hagut d'ajornar el Festival del Pres a una data que no es farà esperar, abans de no poder-lo celebrar amb tota la protesta, que no podem, ara, malversar.

Les entitats adherides seran convocades per a decidir la nova data. El Festival del Pres ha d'ésser l'acte civil que el poble de Barcelona farà davant de l'arbitrari. És per això que no tindrà lloc fins que el nostre acte pugui ésser el que volem que sigui.

Els quatre caps liberals són la caricatura dels quatre genets de l'Apocalipsi.
(Alcalá Zamora, en el seu discurs d'ahir a Madrid.)

Català:
Els diaris de Madrid cada dia són més interessants.

UN DELICTE DEFINIT PEL CODI

L'article 513 del Codi penal vigent diu en el seu paràgraf segon:

"Serà castigado con la pena señalada en el párrafo anterior (de sis mesos a tres anys de reclusió i multa de 2.000 a 10.000 pessetes) y además con la inhabilitación absoluta de seis a veinte años, el funcionario público que faltando a las obligaciones de su cargo, y teniendo noticia de la perpetración de cualquier delito, albergase o proporcionase la fuga a los reos."

Pèrdues:

S'ha perdut la vergonya de quatre o cinc persones.

CIUTADANIA

SALUDEM CORDIALMENT FRANCESC MACIÀ, ALLA ON ES TROBI.

¿Què ha de fer la policia amb un detingut?

Posar-lo en llibertat o lliurar-lo a l'autoritat judicial.

Res més.

El governador de Barcelona diu...

El governador de Barcelona, Ignasi de Despujol i Sabater

Quan el governador ha rebut els periodistes, aquests li han preguntat sobre l'arribada de Macià, a la pregunta dels quals respongué el general Despujol:

—“Estan de broma. No ens trobem a Carnaval. Deixem aquest “bulo” i passem a altres coses.”

(Per més detalls, vegi's la caricatura que ahir donava el nostre col·lega “La Nau”, divendres.)

—O—

ESPORT

L'esport és això...

Dimecres passat, al camp de Les Corts, jugà Ricard Zamora — el millor jugador de la Península en el seu lloc — el seu darrer partit com a jugador “català”. El professionalisme té aquestes coses. Zamora serà “madrileny” com són catalans Goiduru i Padron. Dimecres passat — repetim — jugà Ricard Zamora el seu darrer partit com a jugador “català” i el públic de Barcelona, que era el públic de tot Catalunya, l'acomiadà de la manera que mereixia l'excepcional jugador. Espontàniament, inesperadament — que és com es fan millor les coses — esclatà la més gran ovació de la tarda, i Ricard Zamora, amb la testa descoberta i els ulls entelats per una emoció sincera, es va veure obligat a sortir a mig camp a agrair aquella explosió d'afecte que no esperava. Més tard, a l'hora de sopar, ho digué ben clar:

—Jo em creia que el públic català no m'estimava. Avui he vist d'una manera eloqüent que he viscut molts anys equivocant. He sentit, escoltant aquella ovació que no esperava, la més gran emoció de la meua vida. Me'n recordaré sempre. Ha estat per a mi un espectacle punyent. Tant, que no us vull dir adéu, sinó a reveure... La sorpresa — grata sorpresa — que experimentà Zamora l'aparentment la immensa majoria d'esportius. Hom creia possible que Catalunya deixés marxar amb un deix d'indiferència la seva més gran figura futbolística actual. Tanta era la influència d'uns determinats colors. Això, però, no fou. No podia ésser. Una cosa era el porter del club X i l'altra el jugador Ricard Zamora. A aquest hom no podia acomiadar-lo d'altra manera. Amb afecte i sentiment. Els esportius som així. La passió del moment no ens oega. I quan es tracta de fer justícia, de fer justícia a seques, en sabem fer.

El partit que serví de comiat a Ricard Zamora havia de servir també d'acostament entre els futbolistes catalans i madrilenys, una mica, un bon tros distanciats d'enguà del partit final de l'Estadi. Arran d'aquell partit, els eterns detractors, els que aprofiten la mínima ocasió per a dir quatre fàstics de l'esport i dels esportius, tingueren ocasió d'escriure a la nostra premsa opinions que ara han quedat una mica malament. Hom aprofità aquella avinentesa per proclamar la inutilitat de l'esport com a lligam entre els pobles, i es retreien els incidents d'aquell memorable partit. I bé, ja ho hem vist. Els jugadors madrilenys foren rebuts amb afecte i acomiadats amb cordialitat. Els esportius som així. Un moment de passió no vol pas dir una anul·lació total de l'esperit de ciutadania. L'esportiu s'indigna, però no perd el coneixement. Es baralla, però sap reconciliar-se. L'odi no existeix en el diccionari esportiu i la comprensió no podrien garantir que existeixi si no es presentessin, de quan en quan, ocasions com aquesta.

L'actitud del públic català en l'acte d'acomiar a Zamora i el tracte que hom va dispensar als jugadors madrilenys constitueix tot un volum de ciutadania. Brindem, desinteressadament, la lligo a aquells altres ciutadans que es fregaven les mans de satisfacció uns mesos enrera. I a aquells altres ciutadans que no tenen en el seu cor aquest reconet que tenen els esportius...

L. AYMAMI I BAUDINA

QUESTIONS D'ORATORIA

En el sopar que la Federació Catalana dedicà dimecres passat als jugadors que participaren en el partit Centre-Catalunya, hi hagué, naturalment, els imprescindibles discursos.

A remarcar que ningú no va dir ni un sol mot es català — el menut tampoc no fou editat en la nostra llengua. Els oradors madrilenys — segona edició de la festa de confraternitat intel·lectual — s'opunten a una victòria per punts. Dels nostres oradors només cal dir que hi hagué qui parlà de “la estrecheda de manos” dels capitans.

QUESTIONS D'ESTETICA

Hom va celebrar — en els discursos que es van fer — que Catalunya i Centre haguessin fet les pous esportivament. I hom va remarcar l'esforç que, per aconseguir-ho, havien fet les respectives federacions; els clubs, el públic i els jugadors.

Ningú no tingué un mot de regreclament per a la companyia pro-harmonia que ha fet la premsa.

UNA VEGADA MES, EL MILLOR

Zamora també va parlar. El fet d'haver-se acomiadat del públic català l'hi obligava. I Ricard Zamora va manifestar els seus sentiments d'una tal manera, que si fent de porter és sempre el millor, fent d'orador també fou el millor.

Amb poques paraules va passar la mà per la cara a tots els que havien parlat abans d'ell.

UN SECRETARI MODEL

No és la primera vegada que fem l'elogi del nou secretari general de l'Espanyol, senyor Canyelles, al qual hom qualifica de “liquidador general”. És un home d'una simplicitat irresistible, que sap tractar la gent nasant i guardant la roba, i que es fa l'home de seguida allà on va.

El dia del banquet de la “Maison Dorée” es va posar al costat d'En Fornis i li posava sampany i li donava grans de raïm. Algú que ho va veure va dir:

—¡Ai, Caicedo, que et perilla el correc!

UN RAIG DE CIUTADANIA

En mig d'aquell ambient de la “Maison” només hi hagué un raig de ciutadania. Fou allavors que En Massoni, representant de l'Europa, va cantar “La taverna d'En Mallot”. Si no hagués estat per aquesta gesta ens hauríem oblidat que ens trobàvem a Barcelona.

MOLT BE PER L'EUROPA

Ultra cantar — i cantar bé — el senyor Massoni va tenir una altra gesta. Digué que l'Europa, almeny el fi benèfic del partit, renunciava al tant per cent que li corresponia, declaració que fou sorollosament aplaudida.

Aquesta decisió, que correspon a la crida que fèiem la setmana passada des d'aquestes pàgines, fou molt ben rebuda pels aficionats. A hores d'ara, però, no sabem que cap dels altres clubs hagi dit el mateix.

Molt bé per l'Europa! D'això se'n diu fer esport i ciutadania.

El Campionat de Catalunya

Han començat els resultats sensacionals

El Barcelona va esclafar el Júpter — L'Europa va perdre a Sabadell i l'Espanyol a Badalona

ELS PARTITS D'AHIR. — EL BARCELONA ES TROBÀ AMB UN PARTIT MÉS FÀCIL DEL QUE TOT HOM CREIA, MENTRE QUE L'EUROPA, A SABADELL, SUCUMBI NETAMENT DAVANT L'EQUIP DE LA CREU ALTA. — DUES INSTANTANIES D'AQUESTS PARTITS

Madrid saludà amb emoció, ahir, el nom de Francesc Macià. No ho oblideu

Al Poble Nou

EL BARCELONA VA BATRE SOROLLO-SAMENT EL JUPITER PER NOU A UN

UN PARTIT QUE HAVIA DESPERTAT MOLT INTERÉS

El partit anunciat per a ahir, a la tarda, al camp del Júpiter, havia despertat una expectació gradiosa. El magnífic empat aconseguit diumenge passat pels propietaris del camp davant l'Espanyol, i la migrada victòria del Barcelona davant els sabadellencs en el seu propi camp de Les Corts, venien a posar una incògnita al resultat de la topada d'ahir al Poble Nou. Això feia que a l'hora de començar el partit el camp estigués atapeït d'un públic apassionat, i que en tots els llocs estratègics dels voltants del terreny el Júpiter s'hagués congregat els espectadors a dotzenes.

DUES PARTS BEN DIFERENTS

El partit que ens ocupa va tenir un primer temps molt interessant. Ja de sortida el Júpiter s'imposà a l'equip del Barcelona i als quatre minuts el marcador assenyalava una avantatge per als propietaris del terreny. Això donà un gran interès al joc. Els elements del Barcelona, en especial mitjos i defenses, no encertaven a penetrar-se ni a oferir als davanters contrària resistència necessària. I els moments de perill se succeïen continuament a la porta de Llorenç.

Després va venir l'empat, i com que no es marcà cap més gol fins un minut abans del descans, el joc seguí mogut, i encara que els elements del Barcelona s'anaren aferrant, l'entusiasme dels seus adversaris mantenia un interès molt pronunciat.

En canvi, la segona part del partit fou totalment distinta. El Barcelona tingué la sort d'augmentar ben aviat l'èsser, i els mitjons del Júpiter, fatigats per l'esforça realitzat en el primer temps, van decaure notablement, i no pogueren contenir l'embarbissada dels barcelonistes. Després a aquesta fatiga va afegir-se la desmoralització en veure que la davantera del Barcelona marcava els gols un darrere l'altre, i arribà un moment que al camp no donava la impressió d'haver-hi altres jugadors que els del Club de Les Corts. El joc va perdre, naturalment, en bellesa i interès, i únicament fou entretingut pels gols que continuaven marcaven els barcelonistes.

COM ACTUAREN ELS VENEDORS

De l'equip venedor hi hagueren dos homes que bregaren tota la tarda amb més intensitat que els seus companys. Foren els dos interlopes: Bestit i Goiburu. El primer imprimí al joc la seva rapidesa habitual i per bé que en començar no estava gaire encertat en el xut a gol, després s'afirmà i acabà essent el que més vegades traspasà el marc que defensava Manyer, ja que aconseguí quatre gols i un que li anul·là el senyor Arribas. Bestit, amb l'actuació d'ahir, es qualificà com el millor interior esquerra que té el Barcelona. Després d'ell hem anomenat Goiburu. L'internacional navarrès també treballà com acostuma, i si bé els xuts que el primer temps prodigà li sortiren desviats, a la segona part marcà dos gols. A més, i això fou una de les coses més notables d'aquest partit, al segon temps la seva compenetració amb Piers fou perfecta, i ells dos brodaven les jugades i feren el que volien. Dels altres elements de la davantera esmentarem en primer lloc Piers, el que al segon temps brillà molt, i Arocha, que estigué valent com acostuma i fou el rematador que ja coneixem. Marcà dos gols. Sagi, autor del gol de l'empat, no va tenir tant joc com Piers, però la seva actuació va ésser en general bona. Fou l'autor del gol de desempat.

De la ratlla mitja hem d'alabar l'encert de Guzman i Martí, però no volem passar sense censurar la violència del tot innecessària de Castillejo, el qual, a part d'això, va complir perfectament amb el seu començ.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

FUTBOL

El campionat vist per un forat

SEGONA EDICIO

El forat pel qual nosaltres veiem el campionat, és totes les setmanes de la mateixa mida. No tothom pot dir el mateix. Aquí, per exemple, el Barcelona el veu per un forat nou vegades més gran que la setmana passada; l'Espanyol i l'Europa el veuen per un forat sensiblement, notablement, més petit que dilluns passat. Per altra part, el Badalona i el Sabadell sembla que ho veuen més clar...

Tot és qüestió, doncs, de diàmetre. Segons la llum del diumenge, hi ha optimisme o pessimisme el dilluns; segons el resultat, sembla que es veu l'esdevenidor més clar o més fosc. En tot just som a la segona jornada; en manquen, encara, vuit. Aquells ciutadans esportius que deien que aquest campionat no tindria cap interès, ja veuen com erronen de mig a mig. Acabem de començar i ja hi ha hagut clatellades. El que d'ací a vuit setmanes ho hagi clar, ja farà prom.

El Badalona era esperat al Poble Nou amb ganes de veure el seu d'any. Per apuntar-se els dos punts. Aquest era, d'altra part, el criteri compartit per la generalitat dels esportius. Després de l'empat aconseguit diumenge passat davant l'Espanyol per l'equip del Poble Nou, i després del paper guanyat d'estrasa que el Barcelona havia fet a Les Corts davant el Sabadell, la gent s'havia format el criteri que el partit Júpiter-Barcelona seria com el de l'any passat—igualtat, és a dir, el resultat seria molt justet.

Totes les prediccions han fallat. El Barcelona va batre el Júpiter per un resultat irregular. Nou a un, entre un Barcelona i un Júpiter no deixa d'ésser una cosa irregular. Si tinguéssim manies, ho tribuïm a la presència del jugador Arocha, car tothom sap que el noranta per cent dels partits en els quals actua aquest jugador es decideixen per resultats gairebé escandalosos o escandalosos del tot.

Malgrat del fet irrefutable del partit d'ahir, entenem que el resultat no és reflex de la força dels dos equips. No volem pas dir—entenguts bé—que

COM FOREN MARCATS ELS GOLS

Ais quatre minuts de començar, una centrada de Guix, seguida de dues fallades de Saura i Mas, va permetre a Climent d'afusellar el primer i únic gol del Júpiter.

L'empat fou obra de Bestit, als cinc minuts de l'anterior, en rematar una passada de Guzman. El segon gol del Barcelona, quan faltava un minut pel descans, el va marcar Sagi, en rematar un córner que havia tirat Piers. El primer temps acabà, doncs, amb el resultat de dos a un a favor del Barcelona.

A la segona part, als quatre minuts, Arocha va rematar una centrada de Piers i marcà el tercer gol per als barcelonistes. El quart fou obra de Goiburu, als dotze minuts, després d'una combinació amb Arocha i Bestit. Amb anterioritat a aquest, el senyor Arribas n' anul·là un altre que havia marcat Bestit. L'anul·là perquè els defenses del Júpiter havien fet un foud a l'Arocha.

Als trenta-quatre minuts, Bestit, de mitja volta, aconseguí el cinquè. Un minut més tard Arocha fou l'autor del sisè, en rematar una jugada que havia treballat Goiburu. El que va fer set el marcà Goiburu, dos minuts després de l'anterior. Al cap de dos minuts més, Bestit rematà una combinació Martí, Bestit, Piers, Bestit, que fou el vuitè. I encara el cap d'un minut just, un córner executat per Sagi donà ocasió al mateix Bestit per aconseguir el novè, després de tres rematades.

Un penalty amb què fou castigat el Barcelona, quan faltaven dos minuts per acabar, Coromines el va perdre per xutar massa alt.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE

Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE
Els equips es presentaren de la manera següent:
Barcelona: Llorenç, Saura, Mas, Martí, Guzman, Castillejo, Piers, Goiburu, Arocha, Bestit i Sagi.

no reflecteixi degudament l'actuació dels meritis equips en l'esmentat partit d'ahir. Sempre que en un partit de futbol es produïu un resultat de la magnitud del d'ahir, cal donar per cert que no és conseqüència única d'una gran actuació de l'equip vencedor; generalment, és també conseqüència d'un defalliment de l'equip batut. I aquest és el cas del partit Júpiter-Barcelona, celebrat ahir a la tarda.

Deixant de banda altres consideracions més indicades per a l'encarregat de fer la informació del partit, hem de remarcar la transcendència moral que té aquest resultat de nou gols a un. És evident que el Barcelona, després d'aquesta sorollosa victòria, ja haurà oblidat les angúnies que el diumenge anterior li va fer passar el Sabadell. L'equip blau-grana, per tal de fer-nos quedar malament (a nosaltres i a tots aquells que censuren el constant canvi de jugadors) va adjudicar-se el partit d'ahir amb la mateixa facilitat que una gallina s'empara un gra de moresca. Aquesta fàcil victòria que abans de jugar-se el partit semblava difícil, farà retenir l'optimisme en els barcelonistes i farà rebrotar el pessimisme en els partidaris del Júpiter. Aquesta és la conseqüència inevitable que tant pot durar vuit dies com vuit setmanes. Voldríem que els uns i els altres ho tinguessin ben present.

El camp de la Creu Alta tornà a ésser ahir "el camp de la Creu Alta". Que ho sigui, si no, l'Europa. Els graciencs han estat els primers de tancar-lo. Deien que el diumenge anterior el Sabadell havia aconseguit un bon resultat per això i per allò. Ahir els sabadellencs tingueren cura de palesar que aquell resultat, si no fou ben normal s'hi apropa bastant. L'hor victòria, ahir, fou completament mereixeda i ja que, d'una vegada, l'equip sabadellenc, predestinat per molts a ocupar el darrer lloc de la classificació, passà a ocupar aquell lloc pròximament que ocupava uns quants anys enrera.

L'Europa va perdre un punt amb el Badalona, i ho va atribuir—potser amb

tingué l'oportunitat de marcar un gol producte d'una jugada innocent del famós jugador Edelmiro, afavorit per la mala col·locació en aquell moment d'un dels mitjos badalonins.

El tren imposat per l'Espanyol durant aquest vint minuts fou esgotador, a tal extrem, que l'entusiasme entre els fanàtics del Club de Sarrià era inenarrable, i entre els badalonins tot era cercar un o altre culpable de la desfeta que hom preveia, però, cosa estranya per a molts, el Badalona, encara que completament dominat, no donà ni per un moment la impressió de perdre la serenitat, al costat de les fogositats i no sempre correctes jugades dels espanyolistes, se succeïen pausades jugades a càrrec de les ratlles badalonines que semblaven no sentir encara la praxia d'expulsar-se el domini del qual aclaparadorament els feia objecte l'Espanyol. Hom veia aduïre una pausa per a molts inexplicable i a la qual nosaltres atribuïm el principal secret de la desfeta espanyolista soferta davant de l'equip del F. C. Badalona.

Durant aquest fort empenya espanyolista, és justa d'acceptar que podien haver assolit més d'un gol producte de superbs jugades de l'extrem

tingué l'oportunitat de marcar un gol producte d'una jugada innocent del famós jugador Edelmiro, afavorit per la mala col·locació en aquell moment d'un dels mitjos badalonins.

El tren imposat per l'Espanyol durant aquest vint minuts fou esgotador, a tal extrem, que l'entusiasme entre els fanàtics del Club de Sarrià era inenarrable, i entre els badalonins tot era cercar un o altre culpable de la desfeta que hom preveia, però, cosa estranya per a molts, el Badalona, encara que completament dominat, no donà ni per un moment la impressió de perdre la serenitat, al costat de les fogositats i no sempre correctes jugades dels espanyolistes, se succeïen pausades jugades a càrrec de les ratlles badalonines que semblaven no sentir encara la praxia d'expulsar-se el domini del qual aclaparadorament els feia objecte l'Espanyol. Hom veia aduïre una pausa per a molts inexplicable i a la qual nosaltres atribuïm el principal secret de la desfeta espanyolista soferta davant de l'equip del F. C. Badalona.

Durant aquest fort empenya espanyolista, és justa d'acceptar que podien haver assolit més d'un gol producte de superbs jugades de l'extrem

tingué l'oportunitat de marcar un gol producte d'una jugada innocent del famós jugador Edelmiro, afavorit per la mala col·locació en aquell moment d'un dels mitjos badalonins.

El tren imposat per l'Espanyol durant aquest vint minuts fou esgotador, a tal extrem, que l'entusiasme entre els fanàtics del Club de Sarrià era inenarrable, i entre els badalonins tot era cercar un o altre culpable de la desfeta que hom preveia, però, cosa estranya per a molts, el Badalona, encara que completament dominat, no donà ni per un moment la impressió de perdre la serenitat, al costat de les fogositats i no sempre correctes jugades dels espanyolistes, se succeïen pausades jugades a càrrec de les ratlles badalonines que semblaven no sentir encara la praxia d'expulsar-se el domini del qual aclaparadorament els feia objecte l'Espanyol. Hom veia aduïre una pausa per a molts inexplicable i a la qual nosaltres atribuïm el principal secret de la desfeta espanyolista soferta davant de l'equip del F. C. Badalona.

Durant aquest fort empenya espanyolista, és justa d'acceptar que podien haver assolit més d'un gol producte de superbs jugades de l'extrem

tingué l'oportunitat de marcar un gol producte d'una jugada innocent del famós jugador Edelmiro, afavorit per la mala col·locació en aquell moment d'un dels mitjos badalonins.

El tren imposat per l'Espanyol durant aquest vint minuts fou esgotador, a tal extrem, que l'entusiasme entre els fanàtics del Club de Sarrià era inenarrable, i entre els badalonins tot era cercar un o altre culpable de la desfeta que hom preveia, però, cosa estranya per a molts, el Badalona, encara que completament dominat, no donà ni per un moment la impressió de perdre la serenitat, al costat de les fogositats i no sempre correctes jugades dels espanyolistes, se succeïen pausades jugades a càrrec de les ratlles badalonines que semblaven no sentir encara la praxia d'expulsar-se el domini del qual aclaparadorament els feia objecte l'Espanyol. Hom veia aduïre una pausa per a molts inexplicable i a la qual nosaltres atribuïm el principal secret de la desfeta espanyolista soferta davant de l'equip del F. C. Badalona.

Durant aquest fort empenya espanyolista, és justa d'acceptar que podien haver assolit més d'un gol producte de superbs jugades de l'extrem

tingué l'oportunitat de marcar un gol producte d'una jugada innocent del famós jugador Edelmiro, afavorit per la mala col·locació en aquell moment d'un dels mitjos badalonins.

El tren imposat per l'Espanyol durant aquest vint minuts fou esgotador, a tal extrem, que l'entusiasme entre els fanàtics del Club de Sarrià era inenarrable, i entre els badalonins tot era cercar un o altre culpable de la desfeta que hom preveia, però, cosa estranya per a molts, el Badalona, encara que completament dominat, no donà ni per un moment la impressió de perdre la serenitat, al costat de les fogositats i no sempre correctes jugades dels espanyolistes, se succeïen pausades jugades a càrrec de les ratlles badalonines que semblaven no sentir encara la praxia d'expulsar-se el domini del qual aclaparadorament els feia objecte l'Espanyol. Hom veia aduïre una pausa per a molts inexplicable i a la qual nosaltres atribuïm

El Campionat de segona categoria

A SANS

El Sans i el Vilafranca empaten a un gol

Tots estàvem gairebé convençuts que el Sans ahir guanyaria, si bé amb treballs, els novells vilafranquins. Aquesta, però, ja fa alguns partits que ens estan donant mostres que la inclusió a la categoria preferent no és cap descens, ja que aquells clubs que es consideraven superiors a ella, avui desafortunadament han baixat molt de categoria, i en canvi aquests que tenen "sempre" el nom d'"humils" han ascendit de qualitat i l'atansar-se'n a l'altre fa que es produeixin resultats com el d'ahir a Sans, que nosaltres creiem que, lluny d'ésser una sorpresa, és d'una lògica aclaparadora.

El Sans, però, ja sigui perquè era a casa seva, ja sigui perquè el nombre públic que ahir va omplir el seu camp no deixà d'alentar-lo, va aconseguir dominar i de molt el seu contrari: però com sigui que durant la primera part sols Aliar va poder marcar una vegada les agalles aixafadores dels incondicionals, comencaren a fluixejar i en contra els vilafranquins sostingueren l'atac i milloraren el resultat mercès a un xut fortíssim i a mitja alçada de Xifreu, que els valgué l'empat. No cal dir que això va causar com una galleda d'aigua freda sobre els sanses. I si bé hi havia la seva part de raó en protestar la poca exactitud actuació de l'àrbitre Cuchi, no és gens explicable l'intent d'agressió a La Rosa una vegada acabat el partit i en anar-se a desfogar i vestir.

Per la seva part, els de Vilafranca ahir, com el dia de Sant Andreu, varen anar-se'n més que satisfets. I és que veritablement fora de casa seva l'empat d'ahir al carrer de Galileu els posa en lloc ben envorallat i digne de tenir-se més en consideració en les properes lluites (que certament seran ben llargues).

A TARRAGONA

Club Gimnàstic, 0 Terrassa, 3

Seguim la ratxa contra el Gimnàstic. Avui aquest equip ha fet una primera part imparable, entenent-se a la perfecció la seva davantaria i dominant tots els quaranta-cinc minuts de joc. Tot i això, no pogué marcar cap gol, ja que Uldemolins, amb les seves encertades intervencions, anul·là la davantaria tarragonina.

El Terrassa va saber aguantar molt bé la primera part, que era quan li anaven mal dades, però així que començà el segon temps va saber aprofitar dues ocasions per aconseguir dos gols en cinc minuts.

En veure els dos gols el Gimnàstic es desinfla, i des de llavors només hi hagué un equip al camp: el Terrassa. Encara aconseguí marcar un nou gol, d'un freekick que Sanahuja ni tan sols intentà parar. Fou un gol dels més innocents que hom pugui veure. A un principi no li haurien fet.

Els gols foren marcats per Perera, Sainz i Santillana.

Si el Gimnàstic no veu de donar una injecció d'entusiasme i de canviar els interiors, ja cal que prepari els paquets per a canviar de categoria.

L'àrbitre Santoré arrencarà els equips de la següent manera:

Resultats

Atlètic de Sabadell - Iluro E. C.	1-7
C. d'E. Manresa - U. A. d'Horta	3-0
Sant Andreu - Granollers E. C.	4-1
Palafugell F. C. - Gràcia F. C.	1-0
F. C. Santboià - F. C. Martinenc	1-4
Gimnàstic de Tarragona - Terrassa F. C.	0-3
U. E. de Sans - F. C. Vilafranca	1-1

Classificació

	Partits	Gols	Punts
J. G. E. P. F. C.			
F. C. Martinenc	4	3	10
Terrassa F. C.	4	3	10
Palafugell F. C.	4	3	10
Unió Esportiva de Sans	4	2	11
F. C. Vilafranca	4	2	11
F. C. Atlètic de Sabadell	4	2	11
Iluro Esport Club	3	2	10
Unió Esportiva Sant Andreu	4	2	9
Centre d'Esports Manresa	3	1	7
Unió Atlètica d'Horta	3	1	5
Gràcia F. C.	3	1	5
F. C. Santboià	4	1	3
Granollers Esport Club	3	0	3
A. d'A. O. de Vilanova	3	0	3
Gimnàstic de Tarragona	4	0	4

Terrassa: Uldemolins, Vila, Bartomeus, Castro, Santillana, Cadafalch, Valls, Perera, Recotell, Sainz i Castelló.

Gimnàstic: Sanahuja, Wencelau, Jimeno, Martínez, Pinyol, Cardona, Barba, Alegret, Delob, Ruiz i Alvarez.

Orquestrina GATTZ-HAARA

J. Reynés - Tapineria, 35, 1.º

A SANT BOI

F. C. Santboià, 1 F. C. Martinenc, 4

Animat aspecte oferí ahir el camp ribeny amb motiu de la celebració d'un match entre l'equip local i l'once martinenc.

L'encontre fou de singular duresa i es portà a fort tren, imposat per l'equip foraster, que imposà el seu domini la majoria de les vegades sobre el del seu adversari.

Els primers cinc minuts foren de gran avantatge per als locals, que man tingueren el joc durant aquest temps davant el marc de Pasqual, sense aconseguir marcar.

La resta correspongué quasi totalment als hostes de Sant Martí, que jugaren molt, si bé amb un xic de duresa, que l'àrbitre, senyor Planell, havia d'haver tallat des de bon començament, amb la qual cosa s'haurien evitat algunes jugades antiesportives.

El primer en marcar fou el Martinenc, i a continuació ho féu el Santboià, mitjançant Toni Juan i Llorens, respectivament. Els primers assoliren, abans d'acabar el primer temps, el segon i tercer gols, obra de Roca i Cases.

A la segona part, l'equip foraster continuà pressionant; no obstant, algunes vegades, els locals perdreren possibilitat de marcar. Toni Juan fou l'autor del quart gol.

A les ordres de Planell, del qual preferim no parlar, s'arrencaren els equips tal com segueix:

Santboià: Marly (segona part Ramoneda); Lacal, Mir; Cifuentes, Elie, Barraxina; Millan, Abellán, Llorens, Galés i Castanera.

Martinenc: Pasqual; Serrano, Vinyes; Altés, Pujals, Creixells; Cases, Toni Juan, Aranda, Moragas i Roca.

Liur MITGES
DUBARRY és senyal de distinció i elegància.

De venda en totes les bones botigues de gènere de punt.

fets algunes parades que Notario — jutjant per les seves darreres exhibicions — possiblement no les hauria fet.

La L davantera també un altre cas. Tot i comptant la justa equivalència entre els dos equips, la davantera antiesportiva és mercedià la victòria, puix que jugaren amb ganes de jugar, que és la primera condició indispensable per obtenir la victòria i que l'anterior en semblava desproveïda.

En els de Granollers també abundà l'entusiasme, però, evidentment, no estan encara prou en forma, sobretot Gallofer.

En Blanch, en l'àrbitratge, tingué estones de tot, però en conjunt ho féu bé.

A SABADELL

L'Atlètic és batut per l'Iluro per set gols a un

Aquest partit ha estat una fàcil victòria de l'equip local.

Els equips s'han arrencat així: Atlètic: Gil; Griera, Vilalta; Domènec, Centelles, Conesa; Pastor, Canet, Huerva, Mota i Tona. Suplent, Silvestre.

Iluro: Tunós; Mas, Tries; Prat, Soler, Bonet; Pong, Mestres, Valls, Garin i Rodríguez.

A MANRESA

Manresa, 3 - Horta, 0

En el camp del Pujollet es jugà aquest encontre, que si bé fou molt disputat però d'una grisor extraordinària. El resultat no satisfec cap dels dos bàndols, ja que si bé el Manresa guanyà, no féu cap bella exhibició per fer-se creditor de la victòria. Els d'Horta poden dir que els dos primers gols que els marcaren abans foren jugades desgraciades que no pas guanyades per l'esforç dels contraris.

Del Manresa jugaren amb més voluntat que encontre, i es distingiren, Corrons, els dos defenses i Serra; els altres, molt d'entusiasme i poca cosa més.

De l'Horta, molt bé els dos defenses i Roca. El porter, Masterrer, jugà força malament; els dos primers gols (sobretot el segon) podia fàcilment evitar-los.

El domini generalment correspongué al Manresa. De sortida atacaren de ferm, i als vuit minuts Delgado, d'un xut de més de mig camp, féu gol davant la sorpresa general. Aquest gol donà coratge a l'Horta, que contrarencà furiosament, i es féu infructuós el seu atac per la bona actuació de la defensa manresana.

En la segona part es feren dos gols més: una pilota mal xutada que escapà de les mans del porter, i l'altra, d'un bon cop de cap de Serra.

Àrbitre Pujol, força discretament.

Els equips es formaren així: Manresa: Corrons; Rivers, Tarruella; Delgado, Calafell, Tort; Silvestre, Serra, Xaus Gamisans i Balaguer.

Horta: Masterrer; Pérez, Vives; Llopis, Sibques, Ruler; Arís, Alego, Roca, Guerra i Gralls.

El Palafugell bat el Gràcia per un a cap

Els equips s'han arrencat així: Gràcia: Florensa, Claudio, Julio, Ascon, Bernal, Rossell, Betancourt, Giner, Peiró, Cortés, Josa.

Palafugell: Gauchia, Pong, Blanc, Serriol, Castelló, Cabanes, Esteve, Espada, Miquel, Abellard, Reixach.

El gol de la victòria l'ha obtingut el Palafugell per mitjà de N'Espada, d'un xut creuat i molt fort.

Ha començat el partit amb un fort domini del Gràcia, anivellant la partida el Palafugell i fent que el domini fos al seu favor.

L'àrbitratge, a càrrec del col·legiat senyor Coll, ha estat deficient i parcialíssim per al Gràcia, donant molts a alguns incidents.

Per l'equip guanyador s'han distingit Gauchia, Pong i Miquel, i per l'equip vençut, Ascon, Peiró, Cortés i Florensa, tan bon jugador com mal esportiu.

Corresponsal

Aclariment

En la informació que de l'Institut Pere Mata, de Reus, publicàvem en el número anterior del nostre setmanari, una ratlla canviada per descuit deixava confús el primer paràgraf de la segona columna de l'esmentada informació, en el qual es deia que l'actual director del Sanatori és el nostre amic el doctor Josep Briansó i Salvador, fill del fundador i primer director de l'Institut, senyor Emili Briansó i Planes.

No fem constar així en honor dels nostres amics de Reus, i ens dol força aquest descuit involuntari.

UNA PETICIO RAONABLE

Signada per un centenar de socis del F. C. Barcelona ha estat adreçada al president del club una comunicació en la qual hom demana que els partits de segona i tercera categoria es celebrin al camp de Les Corts, petició que ja fou feta la temporada anterior.

Es queixen els signants que és molt irris que els socis que volen presenciar aquests partits hagin d'aguantar a peu dret tot el matí i tota la tarda, cosa que conceptuen ell una manca de consideració.

Bne en fem resad i ens sembla que tenen raó.

UNA BONA IDEA DEL SE- NYOR PLANTADA

El dign president de la Federació Catalana de Futbol ha fet ofrena d'un trofeu que serà disputat anualment pels equips representatius de Catalunya, Centre i Biscaia.

Trobem la idea molt encertada i felicitem el seu autor.

EL PARTIT CENTRE-CATALUNYA

Dimacres passat, tal com s'havia anunciat, va jugar-se a Les Corts el partit Centre-Catalunya.

Els factors de LA RAMBLA DE CATALUNYA ja saben per la premsa diària les incidències d'aquell partit que va guanyar Catalunya per tres gols a cap, i això ens atorga de fer-ne una ressenya que, ultra resultar mancada d'actualitat, ens prendria un espai que necessitem per a altres coses.

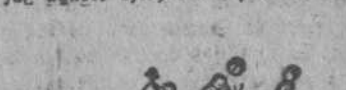
El resultat econòmic — col·lector que el partit tenia una finalitat benèfica — no el sabem encara, en aquest moment.

COMPLETAMENT D'ACORD

El nostre estimat col·lega de Bilbao "Excelso", parlava l'altra dia del "excessiu" bàndol que té la "Federació Española de Fútbol" — es tracta de molts milers de "duros" — diu que caldria pensar què se n'ha de fer de tants diners, quan hi ha tants clubs que la ballen magra, més encara, quan hi ha tants clubs a la misèria.

Estem d'acord amb l'allusió del nostre volgué col·lega. I recordem que en la passada assemblea de la R. F. E. els delegats de Catalunya van plantejar aquest afer, sense fortuna.

CATALANS CAP A SUÏSSA

El Sr. Servet F. C., campió de Suïssa, es trobava manc de jugadors per al seu primer equip, i va demanar-ne a un característic membre de la Federació Catalana: de Rugby, el qual va fer les gestions necessàries, i ja n'ha enclavat un cap allà, que és En Prat, mig-centre que era del Catalunya, de Les Corts. I, demés, en té d'altres en perspectiva.

A veure, senyor Boix, si ens deixara sense futbolistes.

Maison Dorée

Cafè - Brasserie - Restaurant - Saló de Te
PLAÇA DE CATALUNYA, NUMERO 7

En tornar de les vostres vacances, feu els encàrrecs de laboratori fotogràfic a la

Casa Casellas Santa Anna,

que garanteix

RAPIDESA - PERFECCIO - ESTALVI

TAXIS FORTUNA

Traslada les seves oficines al carrer del Rosselló, núm. 279, baixos, ço que comunica als seus COOPERADORS i al públic en general.

A partir d'aquesta data quedarà establert el servei de telèfon permanent, acudirem a domicili sense marcar el taxi i tots els nostres clients tindran un crèdit d'un 20 per cent de l'import total del viatge.

Sempre TAXIS FORTUNA

Telèfon 70761

(Inauguració 1.º d'octubre de 1930)

Aigua de Rocallaura

DIPOSITARIS GENERALS: FORTUNY, S. A. - CARRER DE L'HOSPITAL, 32, i SALMERON, 133

A SANT ANDREU

El Granollers va perdre amb el Sant Andreu per quatre gols a un

Ahir amb un equip bastant transformat, el Sant Andreu va guanyar ahir aquest partit, que si bé no era dels difícils, donada la baixa forma en què es trobava aquest equip, es presentava el resultat bon xic inèdit.

Tls equips s'arrencaren així: Granollers E. C.: Gallofer; Ortúño, Lledor; Reballo, Sala, Moret; Vilà, Martí, Saura, Collado i Navarro.

Sant Andreu: Petrus; Lóñez; Soler; Palau, Duran, Pasqual; Ballester, Besalt, Ferrer, Balada i Comes.

En Balada al sis minuts aconseguí el primer gol, i als quinze minuts Ballester, aprofitant que Lledor pifia una pilota, aconseguí el segon. En un avenç del Granollers, Lóñez incorregué en penal, que el tirà Saura, i fou el primer gol per als granollerins.

Comes avançà sol, i de l'angle marcà el tercer gol, el millor de la tarda. A la segona part dominà una estona el Granollers, i cap al final fou castigat amb penal, que el tirà Lóñez, i fou el quart gol i darrer de la tarda.

Petrus és el porter que jugà ahir defensant la porta del Sant Andreu. Dotat d'una gran voluntat, a despit d'ésser una mica massa baix d'estatura, parava tot el que se li presentava.

El manantial més ric del món. — Si patiu d'ALBUMINURIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), BRONQUITIS PARENQUIMATOSES, NEFRITIS CRÒNICA, guarireu radicalment amb

Aigua de Rocallaura

OBITUARI

PASQUAL BONVEHI

Dilluns passat va morir, sobtadament, l'entusiasta esportiu — adepte incondicional de l'Europa — Pasqual Bonvehí. La nova de la seva mort, per les circumstàncies en què va ocórrer, sorprené dolorosament a tothom que l'havia tractat. Era un bon home en tota l'extensió del mot i es feia estimar de tothom. A l'Europa s'havia fet un element imprescindible en les seves especialitats i era respectat de tothom.

A la seva família atribuïda i al C. D. Europa, el nostre condol més sincer.

JOSEP MONTFORT

Abans d'ahir deixà d'existir el pare del nostre company Josep Montfort i Segura, després de llarga i dolorosa malaltia. L'acte de l'enterrament, celebrat ahir, fou una prova de les simpaties que el finat — un bon ciutadà — gaudia a la nostra ciutat.

A la seva família i especialment al nostre estimat company, els reiterem el nostre sentiment.

Sabem que el senyor Ribera-Rovira, president de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona, fa gestions per... organitzar un festival.

QUATRE MILIONS DE DURS!

La notícia sensacional de la temporada és aquesta. El nou total de la Junta de l'Espanyol és un senyor que es diu Estany, la fortuna del qual es calcula en quatre milions de duros.

Aquest bon senyor, naturalment, és un reforç que no té preu per a l'Espanyol, i que en part compensarà el traspass d'En Zamora. Aquest senyor pot solucionar, i vol, el cas Padron, ja que és perfectament apte per assegurar al rebel interior canari els quatre mil duros del benefici.

I després, per refer l'equip, ha podien trobar-ne un de millor. ¡Espanyol! si se'n poden comprar de jugadors amb quatre milions de duros.

Ha estat tramès el següent telegrama:

"President Consell ministres, Madrid.

Lliga Amateur Futbol Catalana, representant 150 Clubs, amb, demés, 45 entitats esportives comercials i un total de 2.400 esportistes actius, respectivament demanen a V. E. ràpida normalització assumpte Centre Dependents del Comerç i de la Indústria, d'acord principis immutables justícia. Francesc Costa, president; Amador Garcia, president."

ner les comarques duen...

Que Góric no marxà del Palamós. No que fos per anar al Gironès.

Que, després de tot, és dels millores jugadors amb que compten els palamosins.

Que el Palamós fou espallat a Mataró per un reserva (1).

Que els d'Almatret són campions de la Garrigueta i han de jugar de campions al camp de la Fatarella.

Que els de Flix han tancat el camp, i han posat quatre mil butaques.

Que els de Ribarroja, des que han guanyat la copa, han agafat preten-sions.

Que hom diu al de Ribarroja han de jugar al camp del Gandia al dia 5 d'octubre. El Ribarroja haixarà un sac de coles.

Que els de Flix no volen jugar al camp de Ribarroja fins que no puguin butaques.

Que a Valera, des que fa gols, se li han guanyat els grans del ciutat i de 4 millores jugadors de Ribarroja.

Que els de Flix diuen que el Mataró els ha pres el camp i no poden jugar, i que aviat se'n faran un de nou.

Que Valera, des que s'entrena a la Vall, és el que fa més gols al camp de Ribarroja.

Que tots els xicots de Ribarroja ja es fan socis del club local de futbol.

L'ESPORT A LES COMARQUES

FUTBOL "AMATEUR"

A ARENYS DE MAR

Dimarts passat, dia 21, tingué lloc al camp d'esports de la U. E. Arenys un encontre de futbol entre l'equip titular i el F. C. L'Abella, del qual sortiren vencedors els jugadors locals pel resultat de 6 a 3.

L'encontre tingué dos aspectes completament oposats. A una primera part, de joc desgavellat i mancat de vistositat, seguí una segona meitat d'èmfot intens, en l'equip local, en una formidable reacció i movent les seves línies amb una perfecció admirable, aconseguí remuntar el marcador desfavorable i assolí la victòria per un ample marge de punts.

L'equip forà, malgrat presentar-se reforçat, es mostrà impotent per a deturar l'embranzida dels nostres.

Excel·lents per la U. E. Arenys, Coll i Coll II, Llevat i Martí. De l'Abella sobresortí extraordinàriament Betanour, el qual, però, vèid anul·lat els seus esforços per l'intelligent marcatge a què fou sotmès.

L'equip local s'adjudicà un trofeu ofert pel representant de l'Abella en aquesta vila.

L'àrbitre, Robert Soler, complí amb el seu comés.

A PALAMÓS

L'equip titular guanyà l'Apolo, de Badalona, i amb ell, una magnífica oopa.

Amb una tarda esplèndida com no era d'esperar, després de dos dies de pluja, s'ha jugat aquest encontre.

Els contendents s'han disputat un formós trofeu, obsequi de la "Penya Esport Bar", guanyat en magnífica forma pels locals, fruit de dos gols

excel·lentment marcats per Girona i Rosellón.

El partit ha tingut la virtut d'engrescar el públic que el presenciava, el qual aplaudí les magnífiques jugades descauclades per tots dos equips.

Vagi la nostra coral felicitació als equips palamosins per l'ur victòria — G.

A SANTA COLOMA DE FARNÉS

U. E. Atlètic Fortipenc, 2
O. E. Farnés, 3

Dimarts passat, dia 24, va celebrar-se entre aquests dos equips un encontre de futbol que no defraudà les expectacions que d'ell es feren. Amb belles jugades s'inicià, aguantant-se tota la primera part a un tren molt viu que, no obstant, féu el seu efecte en el segon temps.

De bell començament s'ovintejaren les arrencades perilloses en una altra porteria; el Fornés és el primer en marcar amb un gol de bella factura, obra de Vidal. Poc després marca també Marcel, ço que fa que els forasters s'emprin a fons, venint l'empat fins que el mateix Vidal decanta la victòria per als locals.

Va ésser en excés dur a les acatelles. L'àrbitre es veié obligat a expulsar dos equips quan mancava un minut escàs per finir.

Els equips eren:
N. E. Atlètic Fortipenc: Rodríguez, Llenes, Sala; Langa, Martí, Canyades, Garin, Santos, Capdevila, Virgili i Muzás.

C. E. Farnés: Planey, Font, Cadura; Climent, Trinxa, Masferrer; Marcel, Masferrer, Coll, Vidal i Mola.

Els millors: l'ala dreta per Fortipenc, i Codina, Planey, Vidal i Font pel Farnés.

Pro - presos polítics i socials

STA. COLOMA DE QUERALT

Tal com estava anunciat, s'ha celebrat al camp de l'Esport Club Santa Coloma un partit de futbol entre l'equip propietari i el F. C. Agramunt. El benefici líquid està destinat a la subscripció pro-presos polítics i socials, pel qual motiu, la Unió Esportiva Santa Coloma ha suspès el seu partit per col·laborar a favor dels beneficiats.

L'equip d'Agramunt, finalista en el passat campionat de Catalunya en la seva classificació, agra ha presentat, en conjunt, en una forma excel·lent, que ha permès que veiéssim futbol del bo. La línia de miga, sobretot, ha mostrat una potència i abastegadora. Es tracta de gent que coneixen la tècnica del futbol i empenen amb molt d'encert el joc en terra, que és el que més ha desconcertat als locals.

L'Esport Club presentava un equip que no estava ni de molt al nivell de l'Agramunt, cosa que demostrà el constant predomini dels forasters, i va malmetre l'esforç individual d'equips que ho van fer bé.

A la primera part es marcareu dos gols a favor de l'Agramunt, un dels quals va entrar de forma ben pacífica per la porta de Costa. S'han tirat una infinitat de còrners contra l'Esport Club, que han donat lloc a brillantíssimes jugades del porter.

En uns moments de domini local, l'extrem Clarassó tira la bala ben dirigida, però amb poca força, i toca lleument el porter, que l'envia a còrner. Aquest, molt ben tirat i millor recollit per una capcinada de Bola, va fer senyalar el primer i únic gol del Santa Coloma.

El formidable xutador Solà tira un free-kick molt ajustat, que, amb la cocoració d'un oportunist, top de cap de Villalta, es converteix en un magnífic tercer gol.

De l'equip visitant, sols va finalitzar la defensa, i el porter sempre hi era.

De l'equip propietari, se salven Costa, que continua el jugador més complet, i va ésser la providència de l'equip, malgrat els tres gols que li van entrar; Degradia, Miquel i Bola, van fer un bon partit i en ocasions els va acompanyar Rossell. Llàstima que els altres no els secundaren. El resultat fou de 3 a 1, favorable a l'Agramunt.

L'àrbitre del senyor Carol, molt encertat.

Els equips es van arrencar així:

C. E. Agramunt: Villalta II, Codina, Bonet, Marat, Adell, Solà, Raichs, Tallari, Villalta I, Ferrer i Santesteban.

Esport Club Santa Coloma: Costa, Cobos, Rossell, Segura, Degradia, Minguela, Isern, Riba, Miquel, Bola i Clarassó.

Acabat el partit, fou tramès al cap del Govern un telegrama redactat així:

"Esport Club Sta. Coloma i 500 espectadors deman: completa assistència i llibertat presos polítics i socials, i exilats. — El president, Joan Ballester."

JOAN CASTELLS I MARTÍ

Campionat Comercial

PUNTUACIO DESPRES DEL TERCER PARTIT DE LA SEGONA VOLTA

DISSABTES - GRUP A

J. G. E. P. F. C. P.

Gramofon... 10 9 1 0 37 8 19

Studebaker... 10 8 0 2 17 12 16

Cinzano... 9 6 2 16 14 13

Olimp... 9 5 1 3 8 13 11

Bancalman... 10 5 0 5 20 10

Chevrolet... 10 2 1 7 8 14 5

DISSABTES - GRUP B

J. G. E. P. F. C. P.

P. C. P. P... 9 8 1 0 26 3 17

Telefónica... 9 6 2 1 17 10 14

Petromax... 10 6 2 2 19 16 14

F. A. M. A... 10 6 1 3 20 13 13

Mas Bagà... 10 3 0 7 10 33 6

Ebre S. C... 10 8 0 2 31 9 16

DIUMENGES - GRUP A

J. G. E. P. F. C. P.

P. Casajoana... 10 7 3 0 19 12 17

S. E. Cros... 10 5 1 4 13 12 11

El Barato... 10 5 1 4 13 19 11

Material F. C... 10 5 1 4 13 10 11

El Sigle... 10 4 2 4 21 16 10

C. E. Jorba... 10 2 8 7 38 4

DIUMENGES - GRUP B

J. G. E. P. F. C. P.

Monplet... 9 8 0 1 29 13 16

For F. C... 10 8 0 2 40 9 16

Aliglon F. C... 10 8 0 2 33 13 16

Rocalla... 9 6 0 2 37 23 12

S. A. E. S. A... 10 5 5 16 29 10

A RIBAROJA

Club Germanor, de Ribarroja, 3
Club Faloneno, 0

Dimarts passat, dia 21, tingué lloc al camp local un partit de futbol contra l'equip de Faló.

Va començar el partit a dos quarts de quatre de la tarda. El camp estava desanimat, a conseqüència del fort vent que feia. La primera part fou molt freda per part dels jugadors.

En començar el segon temps entrà el jugador Valera, interior dreta, i aleshores esdevingueren una sèrie de combinacions per part seva que donaren lloc a marcar els tres gols.

El primer gol marcat per Castellví segon, a conseqüència d'un còrner llançat per Castellví primer. El segon gol fou degut a un cop de cap de Valera, i el tercer el marcà Roduà, d'una passada de l'avant-centre Arbolí.

El partit acabà vint minuts abans de l'hora, per haver-se ferit un jugador foraster.

DE PALMA DE MALLORCA

Una ordre telegràfica de la Federació Nacional ha suspès el partit Alfons-Balears que havia de jugar-se avui, diumenge, al camp de Bons Aires, a dos quarts de deu del matí.

Es tractava de la repetició del que es jugà fa dues setmanes a l'esmentat camp, i que va vèncer el Balears per un gol a cap, i que la Federació Balear, després, va anular.

També s'havia anunciat un Atlètic-Constanci, que, com l'altre, corresponia al Torneig "Copa La Rambla", però una persistent pluja motivà que fos també suspès; aquest s'havia de jugar a la tarda al camp Sa Punta, i el mateix temps també s'havia d'acabar Alfons-Manacor, al camp del primer, en partit amistós, en revenja del que jugaren dilluns passat ambdós Clubs, que empataren a dos gols.

L'afició avui no ha estat de sort, ja que esperava tres interressants partits, i no n'ha pogut presenciar cap; els comentaris, respecte l'esmentada suspensió Alfons-Balears, són molts, i de toa mena, ja que la majoria es decantava a creure que no seria atesa la petició que tan justament féu el Balears a la Nacional.

Bom espera amb gran interès la definitiva resolució d'aquest afer, que ha vingut, una vegada més, a crear obstacles a la bona marxa del futbol mallorquí, ja per ell mateix quelcom deficient.

A SANT POL DE MAR

O. E. Santpoleno (reserva), 3
Penya Estrella (primer de Pineta), 3

Aquest resultat no respon al que va ésser el partit jugat ahir. E. G. E. Santpoleno havia de guanyar però la sort li fou adversa, i malgrat de dominar gairebé tot el partit, l'Estrella es va salvar de la derrota.

La incertitud comprensible d'Adrubau, porter local que ahir féu la reparació en el marc, guarit de la lesió soferta en el partit C. E. Santpoleno - C. E. Arenys de Munt (reserves), en què li foren fracturats dos metacarps de la mà dreta, fou un dels factors adversos.

A remarcar l'admirable actuació del mig-centre local i els defenses de l'Estrella. Els altres tots jugaren bé, però és de desitjar que s'entrevin millor, puix que els falta bastant per a assolir el coneixement de joc que els ha de portar tardes de victòria. — Corresponsal.

A SANT FELIU DE LLOBREGAT

Per fi s'ha posat a nolar el càstig anunciat per la Junta del F. C. Santfeliuenc al jugador Mas, i que ha estat extensiu a tota la Penya XV.

El president, home furibund, de temperament explosiu, el dia que el jugador Mas va demanar la baixa i va indicar els desigs de jugar amb la Penya XV, davant la indignació que va produir-li la decisió, v. amenaçar-lo amb una cadira.

El jugador Mas, és clar, va tómer fortes represàlies.

La lletta signada pel president notificant l'acord de la Directiva, comprèn l'expulsió de la Penya XV del F. C. Santfeliuenc, Penya que, tots socis del Club, actuava d'acord amb ell.

Davant d'aquesta actitud, i per tal de poder jugar, la Penya XV fa els treballs preliminars per tal d'actual independentment.

El jugador Pastor, mig ala del Santfeliuenc, ha estat traspassat al Vilafranca F. C. i pel traspass el Santfeliuenc ha cobrat 120 pessetes.

Ja és aquesta, la quantitat "exacta" que s'ha obtingut del traspass?

CAPELLADES

O. E. Capellades, 10
O. E. Martorell, 1

El partit celebrat a Capellades el dia 21 va ésser una cosa ensopideta.

Els dirigents del futbol a Martorell han perdut la memòria, puix que si haguessin recordat que fa un any i mig un equip molt més presentable va sortir del nostre camp amb un dos a tres en contra d'ells, és ben insegur que no haurien enviat aquell reserva tan migra-det.

El porter era una cosa apoteósica; gol que intentava aturar, gol que entrava tranquil·lament.

Méys mal que els nostres estaven molt espessats.

El Martorell, a la segona part, va canviar el porter i un defensa, i aïllat en el seu lloc a Mas i a Lleó. Aleshores vàrem veure alguna bona jugada, no gaires; el marcador és prou eloquent per dir què va ésser el partit.

Sobressortiren: del Martorell, Mas i Lleó; del Capellades, els mitjos i Bernades, Llorenç i Soler, a la davantera.

El dia 24 el nostre equip va anar a Vilafranca, on va jugar un partit al camp de la U. E. Vilafranca.

El partit, dolentíssim, va acabar amb l'empat a un gol, encara que el domini fos més intens del Capellades.

Si haguessim de fer esment d'algun sobressortint, caldria veure qui fóra el pitjor dels 22 jugadors.

A SANT FELIU DE LLOBREGAT

La Penya Ciclista Veterans prepara per a una diada no massa llunyana, un homenatge als "routiers" Canyadó i Montero, pels èxits obtinguts en les Voltes a Catalunya i País Basc, i convida a tots els aficionats a l'esport ciclista català.

Es altament simpàtica aquesta iniciativa, que promet ésser un esdeveniment esportiu.

PARTIT HOMENATGE ALS CAMPIONS DE CATALUNYA AMATEURS

Selecció catalana Lliga Amateur, 0 gola -1- Unió Esportiva Figueres (campió Catalunya, 5

Davant nombrosa concurrència va jugar-se el partit ja anunciat, entre els campions de Catalunya amateur U. E. Figueres i Selecció catalana Lliga amateur.

El partit, ensems, era a homenatge als equips figuerencs que amb tant d'encert

UNA QUESITIO DE GRAMATICA

Sembla que encara no estiguem d'acord, tot i la creixent normalització de la llengua escrita, en la fixació de l'èsser esportiu. No solament usen necessàriament, de vegades, paraules estrangeres que tenen en català equivalents exactes i d'ús corrent, sinó que escriuen en múltiples formes, incorrectes sovint, els termes ja de temps catalanitzats.

La paraula "esport", per exemple, que sembla bàsica, ha d'ésser escrita així precisament: "esport". I, com demostra la lògica, els derivats han d'ésser formats de la base correcta: "esportiu", "esportista", etc. Escriure, doncs, "esport" (castellanisme), "esport" (anglèsisme), i formar derivats d'aquests mots que cal banyar, és contrari al geni de la nostra llengua. I els agrupaments que s'estenen a mantenir, per ignorància o per interès, les respectives denominacions en forma incorrecta, no queden gaire bé — catalanitzant ni esportivament.

Prou, si a plan, de dir i d'escriure: Club "Esportiu" Tal, o bé Societat "Deportiva" Tal, i no posen temps, per favor, les inicials corresponents a formes vicioses. Res de "C. D.", "C. S.", "U. S.", etc. Cal dir, modèlicament: Club "Esportiu" Europa, Centre "d'Esports" de Sabadell.

conqueriran el títol de campions de Catalunya amateurs de 1929-1930, per fer-los il·lustrament de la Copa guanyada d'onze medalles d'or.

El partit és de descauclat, d'una manera magnífica per part dels jugadors figuerencs que s'imposaren de bon començament, donant lloc a què es veïés una lluita aferrissada i noble per part dels jugadors de tots dos equips.

El primer temps, que va acabar amb un gol a cap a favor dels figuerencs, obra d'un free-kick de Jordà (Faldó).

A la segona part, els propietaris del terreny s'imposaren per complet, i aconseguiren marcar tres vegades més per mitjà de Gimbernat III i Pinadell, tots fets de bella execució i aplaudits.

El camp presentava un magnífic aspecte.

Un senyor àrbitre del Col·legi amateur alineà els equips de la següent manera:

SELECCIO CATALANA.—A: Figueres (Bonanova), Arenas (Poble Sec), Faus II (Bonanova), Rius (Poble Sec), Marçal (Poble Sec), López (Bonanova), Climent (Poble Sec), Santamaría (Bonanova), Estanyol (Poble Sec) i López i Mestres (Bonanova).

U. E. FIGUERES.—Brud, Guàrdia, Santamaría, Prats, Vermet, Madern, Medina, Jordà i Sala, Gimbernat, Pinadell i Jordà II.

Han sobresortit: per la Selecció, Artigues, Faus II, Climent, Mestres i López; els altres, regulars.

Dels figuerencs, els millors, Bru, Santamaría, Madern, Vermet, Medina i Sala; els altres, tot voluntat.

Per a diumenge s'anuncia la vinguda del potent primer equip del Barçanona.

pocs metres de Serrano va Vicents Albinyana.

A un minut passen els germans Borràs, Telm, García, P. Albinyana i Sat. A dos minuts, venen Tubau, Sarc i Figueres. I molt més lluny peja Canyadó, amb un altre grup.

Amb tot, en ésser a Capellades Canyadó figurava en el primer escamot, en el qual van els germans Albinyana i Borràs, Senon, Tubau, Casamada, Costa, Segarra, Valent, Sant Figueres, Aubalat, Serrano, Canyadó, Pontes i Fàbregues.

A Martorell, Canyadó baixà de la màquina per arrencar el pinyó. Repregué la carrera però en arribar a Sant Andreu de la Barca abandonà, per no anar-li prou bé la màquina.

Un cas ben sensible fou el sofert per Senon, qui en ésser a Hospitalet trençà per un caní que no era l'assenyalat, i encara que arribà primer a meta, fou naturalment desqualificat.

A l'imprim es disposà l'arribada, en mig d'un nombros públic. La classificació de la prova fou així:

1. Juli Borràs, en 5 h. 1 m.

2. Josep M. Sanç, de Reus, igual temps.

3. Josep Segarra, igual temps.

4. Telm García, de Madrid, en 5 h 1 m. 5 s.

5. Ex-aequo: Pere Albinyana, Vicents Albinyana, Josep Casamada, Gaspar Borràs, Lluís Valent, Nicolau Tubau, Pere Sant, de Sabadell; Antonio Costa, Josep Figueres, Vicents Serrano i Filis Aubalat, en 5 h. 1 m. 10 s.

16. Francesc Pontes, en 5 h. 24 m.

17. Jaume Fàbregues, en 5 h. 26 m.

18. Ramon Giralt, en 5 h. 36 m.

19. Llorenç, en 5 h. 36 m.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

RECORDEU UNA VEGADA MES AQUESTA MARCA

Lluís Rayo no boxarà mai més

¿Per qui serà el títol de campió peninsular dels lleugers?

LLUIS RAYO

Va néixer el dia 5 d'abril de l'any 1906, a Badajoz, i era encara un infant quan la seva família va traslladar-se a l'Argentina. De jove, molt jove, va demostrar una marcada afició al pugilisme, i molt aviat —l'any 1920— va debutar en un ring de Buenos Aires, i el seu primer combat fou un triomf per k. o. Els començaments no podien ésser, doncs, més fàcils. Tots els pugilistes tenien un combat que els ha decidit el seu esdevenidor. El de Lluís Rayo fou aquest. El mateix ha dit: "Quan el director de combat va contar 'out' al meu adversari, em va semblar que no m'havia errat en escollir la carrera de boxador."

ALSHORES

L'argentí-extremeny va seguir amb un entusiasme boig la preparació dels homes del ring. I les seves actuacions no foren una sèrie ininterrompuda de triomfs, però, les desfetes escassejaven molt en el seu record.

Un bon dia, aquest pugilista excel·lent va voler conèixer la terra que l'havia vist néixer, i a Madrid van tenir el privilegi del seu debut —un triomf per k. o. en dues repeses: damunt Young Falloye.

Després Lluís Rayo va venir a Barcelona, i a l'Olympia fou batut per punts —i per cert d'una manera ben misteriosa— per l'aleshores meravellós Tomás Cola. Aquest combat donà peu a un seguit de discussions referents a la validesa de l'extremeny, que a la llarga van servir per augmentar la seva popularitat.

EL FRANCÉS LUCIEN VINEZ era aquell any —1927— campió d'Europa dels lleugers. I prenent peu de les declaracions que havia fet Lluís Rayo en arribar a la Península, de seguida es parlà de la possibilitat d'organitzar a Barcelona el combat Rayo-Vinez, per al títol.

Primerament hom va oferir a Tomás Cola, campió peninsular de la categoria, l'ocasió d'aconseguir el títol europeu, però Cola no va recidir. I mentre tant, Lluís Rayo palesava la seva classe amb dos triomfs abans del lluit damunt Angel Tejero i Pere Antón, els dos millors lleugers de Catalunya després de Tomás Cola. S'intentà, debades, que aquest s'avingués a una revenja amb Rayo, posant en joc el títol que posseïa.

I FOU EL TRES D'AGOST DE 1927 que Lucien Vinez va perdre al camp del Gràcia F. C. el seu títol de campió d'Europa dels lleugers, davant l'extremeny. El triomf de Rayo fou rotund. I aleshores es donà el cas que quedà proclamat campió d'Europa, sense ésser-ho de cap nació.

S'arribà a un acord amb Tomás Cola, es posaren en joc els dos títols i Rayo els guanyà tots dos. D'aleshores ençà a Barcelona no l'hem vist més. Va fer un parell de combats a Madrid, i embarcà a mitjans de juliol cap a l'Argentina. L'any passat va tornar a Madrid però no va fer cap combat. I aquest any hi ha tornat novament, disposat —segons ell— a defensar el seu títol

de campió peninsular que fins a la data ningú no ha intentat arrabassar-li.

PERO TOT DE SOBTE

Els diaris van portar la notícia que Lluís Rayo era mort. L'endemà va venir la rectificació. El pugilista Lluís Rayo —un pulmó inútil i l'altre fortament tacat— no era mort sinó que continuava al Sanatori d'Hoyos de Manzanera en gravísim estat. Rayo, per tant, no boxarà mai més, i bé farà prou si pot combatre i triomfar d'aquest mal terrible.

L'extremeny haurà hagut de deixar el ring sense haver pogut veure realitat el seu somni d'aurat, l'ascensió a Nord-Amèrica a "segar dòlars amb els dos punys", segons paraules que li eren caríssimes.

I EL TITOL PENINSULAR

que tots els lleugers li envejaven, quedà vacant. La Federació Espanyola haurà d'obrir una competició per adjudicar-lo.

¿Qui serà el que s'emportarà aquest títol? ¿Qui serà el successor d'aquest pugilista notabilíssim nascut a Extremadura? Descartat del tot Tomás Cola —illústria de meravella que es va perdre— avui allunyat per complet dels rings, i descartat també el madrileny Eugeni Moreno —malalt de desprendiment de retina— que segurament tampoc no trepitjarà mai més un ring, resten l'aleshores Muñoz i els catalans Sans i Pérez com els homes més indicats per disputar-se la supremacia. Es de creure que Pérez seria batut per Sans, la revelació de l'any, que tenia la intenció de reptar a Lluís Rayo. I quant a Muñoz, l'ex-esperança badajonina Grifol ens va donar una mostra de la seva valia. Lògicament, el campió català triomfarà també de l'alemany.

Amb tot és de suposar que la Federació Espanyola no adjudicarà el títol sense fer almenys un combat. I en aquest cas Muñoz i Sans són, al nostre entendre, els més indicats per a disputar-lo. Saludem, doncs, en Robert Sans, al futur campió peninsular dels lleugers.

QUENSBERY

Comentari setmanal

A Madrid, el negre Curenau ha batut el segona vegada, amb facilitat, el madrileny Arranz. Se'n qüestió, doncs, de buscar per a aquest negre un adversari de categoria Curenau completa amb un triomf per k. o. a nou repeses, damunt l'asturià Peña. Ara parlen d'oposar-li el madrileny Martínez. Ens temem, però, que a la llarga haurà de sortir Francesc Ros a donar-li la batalla definitiva. En la mateixa vetllada, Ino va posar k. o. en sis rounds a Pegatzano, i Pablo Ruiz, en cinc, el basc Iscleran.

El triomf que Nicolás Bensa ha obtingut a París davant Robert Tassin, ha vingut a posar en situació una mica crítica el combat entre el vençut i Gironès, per al títol europeu que detenta el gracienc.

Precisament ara que managers i empresaris s'havien posat d'acord! Es de creure que el combat es farà igualment, encara que no ens sorprendria que hom el substituís per un Gironès-Bensa.

S'ha aplegat, a Nova York, per culpa de la pluja, el combat Sharkey-Campolo. El mateix ha succeït a Barcelona amb la vetllada anunciada a Maricel-Park, a base del combat Ros-Terry.

AL FRONTO NOVETATS

RESUM DE LA SETMANA

La setmana que acabem de passar ha estat pròdiga en partits interessants.

El diumenge a la nit varen jugar Ortiz i Eiola II, vermells, contra Escenarro i Marquina, blaus.

En aquest partit es presentava al públic barceloní el jove saguer Marquina, el qual jugà molt precís i amb força enèrgetica. Malgrat el desconeixement de la canxa del Novetats, el debutant —assolí la victòria, després d'un partit competidíssim, en el qual el marcador tingué diverses alternatives, i arribà igualat al punt 39.

El nou saguer va ésser llargament aplaudit en abandonar la canxa.

El dimarts a la nit, Gabriel i Berrondo I foren batuts, després d'un partit molt emocionant, en el qual es llurà una veritable lluita entre els dos davanter, per la parella Irigoyen III i Aldazabal.

El davanter blau ens demostrà que quan vol és una filligrana pura, i que rematant no hi ha qui li passi la mà per la cara.

El partit jugat dimecres a la nit era un dels plats forts de la setmana; però un incident inesperat va fer que en arribar a la meitat del partit s'hagués de suspendre. Un cop de pilota —que podria ésser fatal— causà una ferida al cap al prestigiós saguer Guillermo, el qual s'hagué de retirar a la infermeria.

Sorlosament, la ferida no va ésser greu, però impossibilità Guillermo de poder continuar el partit.

La combinació Irigoyen II i Guillermo, amb braçal vermell, contra Piston, Arriola i Celaya, blaus, s'hagué de canviar després de l'incident amb aquesta altra: Irigoyen II i Cazalis II contra Piston, Arriola i Anton, a 30 punts.

Un partit molt interessant també, en el qual els del tercer varen estar impenables i molt segurs, però no pogueren evitar que, degut a la brillant actuació de la parella, s'apuntessin aquesta la victòria, deixant els contrincants en el punt 28.

Hernandorena i Cazalis II, vermells, contra Irigoyen III i Navarrete, blaus, jugaren el dijous un partit. Va ésser el primer dia d'aquesta temporada que "velarem" a Cazalis II, puix que fins ara semblava un saguer de segona categoria. En començar el partit estava un xic "espès", però després va afiançar-se de tal manera, que ens recordà aquelles belles actuacions d'ebans, en les quals el "cachorro" ens delectava i ens demostrava la seva gran valia.

Varen guanyar els vermells, deixant els contrincants en el punt 30 quan ells marcaven el 40.

Dissabte es repetí el partit que per lesió de Guillermo es va haver de suspendre dimecres, o sigui Irigoyen II i Guillermo contra Piston, Arriola i Celaya.

El domini va ésser altern, ço que vol dir que el partit fou molt disputat.

Restaurant MARTIN

Serveix els millors Banquets i Bodes. Selectes cobertes de 6 pessetes. Servei a DOMICILI. CHAMBERS MEUBLES.

Guillermo, com sempre, el saguer incansable i gairebé diàriament imbatible.

Irigoyen II va jugar tot el partit amb un entusiasme delirant, i fou un ajut eficaçíssim per al seu saguer.

Del tercer, Arriola formidable. És un dels saguers que més r'ha destacat aquesta temporada, i el qual a cada actuació es va superant.

Piston, molt oportú, i Celaya, força valent i enèrget.

Varen guanyar els vermells per 40 a 38.

Ahí a la tarda, Irigoyen III i Berrondo I, vermells, contra Hernandorena i Navarrete, blaus.

En aquest partit destacà la superba actuació de Hernandorena i la de Berrondo I, que aquest any el trobem molt més segur —sobretot la dreta— que la temporada passada.

Els vermells s'apuntaven el punt 40 quan els blaus en tenien 37.

A la nit, Irigoyen II i Cazalis II contra Piston, Marín i Celaya.

Un partit força dolent per part de la parella, la qual estigué francament desorientada.

sobretot Irigoyen II, que en alguns moments semblava un davanter "amateur". Cazalis II tampoc va jugar com ell sap fer-ho.

El tercer, ben vingut i amb ganes de guanyar la lluita, va marcar el punt 40 quan els vermells només havien arribat a 23.

Hem de remarcar que la "càtedra" en aquest partit inicià les jugades per als vermells. Ço que vol dir que de vegades hom es pensa anar per llana i en surt esquilat.

GAFI

L'article 513 del Codi Penal de la Dictadura parla dels funcionaris públics que proporcionen la fugida a processats.

TEATRES

Teatre Català Novetats

Dimecres, 1. Inauguració de la temporada.

CARLES SOLDEVILA

estrena la seva comèdia en 4 actes

MECENAS

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

Dijous, 2 tarda. Espectacles per a infants: EL SEI QUE NO REIA, de Folch i Torres. Es despatxa a Comptaduria.

FOREN CONCEDES MEDALLS DE MERIT AL CLUB DE NATACIO REUS "PLOMS" I ALS ATLETES TUGUES, MATIU, LLORENÇ I VIVES

Disabte passat, al Foment Republicà Autonomista de la Ronda de Sant Pau, varen celebrar els Comitès Federal i Provincial de la Federació Catalana d'Atletisme llurs assemblees generals ordinàries, amb assistència de 23 dels 48 clubs federats.

No hi havia, doncs, gaire interès per aquesta actes. Contràriament, la concurrència de delegats hauria estat molt més nombrosa.

Per a celebrar abans de la reunió ordinària del Comitè Regional, se n'havia anunciat una d'extraordinària per a discutir i aprovar uns nous estatuts i reglaments, amb no menys que 129 articles. Però a prec dels assembleístes, fou ajornada per a d'aquí a setanta dies, termini fixat als clubs per a presentar esmenes a la nova reglamentació que es projecta implantar.

L'assemblea del Regional va transcórrer amb rapidesa i harmonia entre tots.

Fomen aprovades les actes anteriors, memòria i estat de comptes amb petits aclariments sense importància. Els comptes donaren un superàvit de setze mil pessetes. Mal la Federació no s'havia trobat a l'acabament d'un exercici econòmic en una situació tan brillant i fàlaga.

Molts delegats varen estranyar-se que amb tantes pessetes en caixa la Federació no tinguí encara un terreny llogat per a entrenaments atlètics. Deu o dotze anys ençà, amb moltes menys comoditats econòmiques, la Federació disposava de camp d'entrenaments, massatgista i entrenador.

Sembla, però, que la Federació treballa per obtenir part de tot això, si bé no ha trobat encara el camp ideal.

En l'elecció de càrrecs (el Comitè que presidia havia presentat la seva dimissió) va prosperar la unanimitat entre els assistents. Per aclamació fou reelegit president el senyor Joan Coll, i com a vocals, també amb idèntica fórmula, els senyors Maurici, Brunet, Madrid, Aixelà, Sánchez i Roca Oller. Ultra aquests càrrecs es creà, per primera vegada, el de secretari-arxiv, que en les reunions dona dret a veu però no a vot. El nomenament fou favorable al senyor Maurici Serrahim, per unanimitat. La durada d'aquest càrrec serà de quatre anys; però serà convenient ratificar o reafirmar aquest nomenament